

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **M.R.**, bytem, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, Odbor sociální péče, Koliště 19, 601 67 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

o d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného bylo podle ust. § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s“) odvolání účastníka doručené dne 25.3.2011 zamítnuto a rozhodnutí ÚMČ Brno – Černovice, č.j. (dále jen „prvostupňového správního orgánu“) ze dne 3.3.2011 bylo potvrzeno.

Rozhodnutím prvostupňového správního orgánu ze dne 3.3.2011 bylo rozhodnuto o dávce systému pomoci v hmotné nouzi, tak že správní orgán nepřiznal žalobci dávku mimořádně okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví. V odůvodnění uvedeného rozhodnutí odkázal na skutečnost, že účastník je vlastníkem nemovitosti a disponoval s bankovními účty. Vzhledem ke skutečnosti, že 1.7.2010 činil zůstatek na účtu žadatele vedeného u ING Bank N.V., -Kč, dospěl správní orgán k předpokladu, že účastník je schopen svoji sociální a majetkovou situaci řešit dlouhodobě ze svých finančních prostředků.

Dne 12.8.2011 podal žalobce žalobu proti rozhodnutí žalovaného s argumentací, že bylo rozhodnuto v rozporu se zák. č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi.

Dále namítl, že žalovaný není orgánem příslušným rozhodnout ve věci jeho odvolacího řízení. Dále argumentoval tím, že neprokázal v odůvodnění, že žalobce vlastní prostředky k řešení jeho situace hmotné nouze a posuzoval pouze domněnky a předpoklady a vycházel z domnělých předpokladů, které nejsou v souladu se skutečností. Ve skutečnosti žalovaný neposoudil, neprošetřil a nezkoumal momentální jeho poměry a okolnosti, protože jinak by muselo být zjištěno, že nevlastní žádné prostředky a majetek, který by mohl a měl použít pro řešení sociální situace hmotné nouze. Navrhl proto, aby přezkoumávané rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 20.9.2011 doručeném Krajskému soudu v Brně dne 23.9.2011 uvedl, že nárok žalobce neuznává a k uvedeným námitkám se vyjádřil v podstatě následovně;

Vzhledem ke skutečnosti, že v případě žadatelů netvořících rodinu s dětmi rozhoduje v prvním stupni o dávkách v systému pomoci v hmotné nouzi dle místa trvalého pobytu žadatele příslušný úřad městské části Brna (§ 130 písm. c), § 139 odst. 2 zák. č. 128/2000 Sb.) není odvolacím správním orgánem krajský úřad, jak stanoveno v § 77 odst. 1 zák. č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, nýbrž dle ust. § 89 odst. 1 správního řádu, nejbližší nadřízený správní orgán tj. Magistrát města Brna. Důvodem, proč se při stanovení odvolacího správního orgánu nepostupuje dle § 77 odst. 1 citovaného zákona je skutečnost, že ÚMČ Brno – Černovice nemá postavení obce s pověřeným obecním úřadem, resp. pověřeného obecního úřadu ani obce s rozšířenou působností. Žalovaný má za to, že dostatečným způsobem byl prošetřen stav věci a dostatečným způsobem byla splněna povinnost stanovená v § 3 správního řádu. K námitce žalobce týkající se majetkové situace, odkázal žalovaný na odůvodnění rozhodnutí, a sice, že v rámci šetření bylo zjištěno, že žalobce má zůstatek bankovního účtu č., vedeného na jména pana R., který ke dni 1.7.2010 činil,-Kč, dále spoluvlastnictví nemovitosti (list vlastnictví č. 187, katastrální území T., 636029). Učiněný závěr žalovaného se dále opíral o listinné důkazy, evidované ve spisové dokumentaci, sice výpis z katastru nemovitostí prokazující stav evidovaný ke dni 19.8.2010, výpis z účtu č. vedeného u ING Bank N.V., Nádražní 344/25, 150 00 Praha 5 – Smíchov. Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu žalovaného bylo zjištěno, že žalobce podal dne 16.2.2011 žádost o mimořádnou okamžitou pomoc z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví, která byla doručena téhož dne správnímu orgánu I. stupně. Obsahem žádosti je zjištění, že žalobce je bez finančních prostředků, dávku žádal na úhradu stravy, zakoupení zimní obuvi, úhrady regulačních poplatků, poplatků na úhradu léků a lékaře. Na základě šetření žalovaná zjistila, že žalobce ke dni 1.7.2009 měl zůstatek u ING Bank N.V., Praha 5 – Smíchov, ve výši,-Kč, s tím, že tato částka ke dni 12.7.2010 byla předána na účet , který je ve vlastnictví matky žalobce, Marta Rapantové.

Dále ve spise se nachází úřední záznam k příspěvku na živobytí č.j. 1768/2008/BBE žalobce, z kterého se zjišťuje historie na účtě č. od prosince roku 2009, dále na účtě č. od července roku 2009, na účtě č.

pokračování

57 A 94/2011-19

..... od července roku 2009 a účtě č. od července roku 2009.

Dále bylo zjištěno, že žalobce je vlastník nemovitosti, kterou neuvedl ve formuláři celkových sociálních a majetkových poměrů, taktéž ani výši zůstatku jeho hotovosti. Ve spise je založen výpis z katastru nemovitosti, katastrální území T. list vlastnictví č. prokazující spoluvlastnictví žalobce k uvedeným nemovitostem.

Dne 3.3.2011 vydal Úřad městské části Brno – Černovice rozhodnutí č.j. 1062/2011/BBE, jímž rozhodl v souladu s § 2 odst. 3, § 3 odst. 4 a § 66 zákona č. 111/2006 Sb., v platném znění nepřiznat dávku mimořádné okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 soudního řádu správního) osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba není důvodná.

Soud nepřisvědčil námitce žalobce, že žalovaný nebyl příslušný a oprávněný rozhodovat v odvolacím řízení ve věci dávky hmotné nouze.

Podle § 130 písm. c) zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) v platném znění, územně členěná statutární města upraví své vnitřní poměry ve věcech správy města statutem, který je vydáván formou obecně závazné vyhlášky obce. Ve statutu stanoví zejména pravomoc orgánů městských obvodů a městských částí na úseku samostatné a přenesené působnosti.

Podle § 139 odst. 1 citovaného zákona, orgány statutárních měst vykonávají přenesenou působnost, která je zákonem svěřena pověřením obecním úřadům a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností.

Podle § 139 odst. 2 citovaného zákona, orgány městských obvodů a městských částí vykonávají přenesenou působnost, kterou podle zvláštních zákonů vykonávají orgány obcí. Statutární město může statutem určit městské obvody a městské části, jejichž orgány budou vykonávat zcela, nebo z části přenesou působnost svěřenou zvláštními zákony pověřeným obecním úřadům, popř. některou přenesenou působnost svěřenou zvláštními zákony obecním úřadům obcí s rozšířenou působností.

Podle § 77 odst. 2 zák. č. 111/2006 Sb., v platném znění rozhodnutí vydaná podle tohoto zákona ve správním řízení úřady městských částí statutárních měst přezkoumávají v odvolacím řízení magistráty statutárních měst.

Podle § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění nestanoví-li zákon jinak, je odvolacím správním orgánem nejbližší nadřízený správní orgán.

Z výše uvedeného vyplývá, že žalovaný tj. Magistrát města Brna byl příslušný k rozhodování o odvolání žalobce v odvolacím řízení.

Důvodná není ani námitka, že žalovaný nesprávně prošetřil a přezkoumal záležitosti odvolání, naopak soud je toho názoru, že žalovaný i správní orgán I. stupně se zabývaly skutkovým zjištěním a postupovaly v souladu se zákonnými podmínkami stanovenými zák. č. 116/2006 Sb., v platném znění.

Podle § 2 odst. 3 citovaného zákona, osoba se považuje za osobu v hmotné nouzi, jestliže nesplňuje podmínky uvedené v odst. 2, avšak s přihlédnutím k jejím příjmům, celkovým sociálním a majetkovým poměrům jí hrozí vážná újma na zdraví.

Podle § 4 odst. 1 citovaného zákona dávky v systému pomoci v hmotné nouzi jsou:

- a) příspěvek na živobytí
- b) doplatek na bydlení
- c) mimořádná okamžitá pomoc.

V případě posuzování stavu hmotné nouze a nároku na dávku se nebere v úvahu možný okruh společně posuzovaných osob. Jde o situaci jednoznačně vázanou na správní uvážení orgánů pomoci v hmotné nouzi. Mimořádná okamžitá pomoc je jednorázová dávka, není nároková, tudíž záleží na uvážení správního orgánu, který o ní rozhoduje, zda jí žadateli poskytne. Je proto nezbytné, aby příslušný správní orgán při posuzování nároků se zabýval celkovými sociálními a majetkovými poměry osoby a jejími příjmy.

Žalobce podal žádost o mimořádnou okamžitou pomoc z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví dne 16.2.2011, k žádosti žádné další dokumenty nedoložil, argumentoval tím, že je bez finančních prostředků, dávku potřebuje na úhradu stravy, zakoupení zimní obuvi, úhradu regulačních poplatků, poplatků na úhradu léků a lékaře. Prvostupňový správní orgán si zajistil podkladovou dokumentaci, která je založena ve správním spise a citována v odůvodnění soudního rozhodnutí. Jednoznačně bylo prokázáno, že měl zřízeno několik bankovních účtů s nejvyšší zůstatkovou finanční hotovostí-Kč, je spoluvlastníkem nemovitostí uvedených na LV č. ..., obec T.

Podle § 49 odst. 1 písm. a) zák. č. 111/2006 Sb., v platném znění žadatel o dávku je povinen osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, na její výši nebo výplatu, dát písemně souhlas k ověření těchto skutečností a na výzvu se osobně dostavit k příslušnému orgánu pomoci v hmotné nouzi, nebrání tomu těžko překonatelné překážky, zejména zdravotní stav.

Podle § 49 odst. 5 citovaného zákona nesplní-li osoba uvedená v odst. 1 – 4 ve lhůtě stanovené příslušným orgánem pomoci v hmotné nouzi povinnosti uvedené v odst. 1 - 4, může být po předchozím upozornění žádost o dávku zamítnuta, výplata dávky zastavena nebo dávka odejmuta.

V daném případě žalobce neuvedl v žádosti o dávku pravdivé a úplné údaje, proto také správní orgán zahájil správní řízení ve věci přeplatku příspěvku na živobytí a dne 28.2.2011 vydal rozhodnutí č. 957/2011/BBE, jímž rozhodl z moci úřední o vzniku a povinnosti vrácení přeplatku dávky příspěvek na živobytí za měsíce listopad 2008 – srpen 2010 v celkové výši,-Kč.

V návaznosti na zjištění správního orgánu dne 27.9.2010 doložil žadatel a příjemce dávky tj. žalobce prohlášení I. M., sestry jmenovaného, ve kterém uvádí, že finanční hotovost byla žalobci svěřena a dle jejích pokynů byly účty zrušeny. Na základě výše uvedeného správní orgán tyto skutečnosti ověřil a zjistil, že bankovní účet žadatele u banky ING Bank N.V. byl zrušen dne 1.9.2010. Shodně s názorem žalovaného i soud se přiklonil k účelovosti prohlášení o tom, že zjištěné finanční prostředky nejsou žalobce, které bylo předloženo I. M., nejednalo se o věrohodný důkaz, neboť majitelem bankovního účtu, na němž uvedená finanční hotovost byla uložena byl žalobce, tuto skutečnost správnímu orgánu I. stupně však zatajil, nepřiznal finanční hotovost, kterou evidentně disponoval. Rovněž tak se jevily spekulativními i další postupy jmenovaného, který následně zrušil účet, převedl finanční hotovost, opětovně byl zaevidován na úřadu práce od 28.10.2010. Podstatnou skutečností pro posuzování nároku na uplatňovanou dávku je však okolnost, že žalobce neosvědčil a zatajil skutečnost, že má zřízené bankovní účty, na kterých má finanční hotovost. Uváděná skutečnost dostatečně prokazuje, že sociální a majetková situace žadatele může být dlouhodobě řešena z jeho finančních prostředků. Nelze rovněž přehlédnout, že je vlastníkem nemovitého majetku, kterým rovněž mohl přispět ke zvýšení jeho příjmu.

Podle § 79 zák. č. 111/2006 Sb., v platném znění náklady řízení o příspěvku na živobytí, mimořádné okamžité pomoci a doplatku na bydlení nese stát.

V této souvislosti soud odkazuje na judikaturu NSS sice rozsudek ze dne 16.3.2011, čj. 6 Ads 114/2010-60, www.nssoud.cz, dle kterého; „ustanovení 79 odst. 1 z.č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, je třeba vykládat tak, že stát nese veškeré náklady spojené s řízením o příspěvku na živobytí, mimořádné okamžité pomoci a doplatku na bydlení podle tohoto zákona, tedy i náklady, které v tomto řízení vzniknou účastníkovi řízení; jedná se totiž o evidentní odchylku od obecné úpravy správního řádu z r. 2004/§ 79. Nárok na náhradu nákladů však vzniká účastníkovi řízení pouze v případě, že tyto náklady byly vynaloženy nutně a účelně a pokud postup účastníka řízení nevykazuje znaky zneužití práva.“

V daném případě si správní orgány důsledně ověřovaly rozhodné skutečnosti na straně žalobce /§ 66 z.č. 111/2006 Sb., v platném znění/, tyto hodnotily podle zásady volného hodnocení důkazů a dospěly ke správnému závěru, že žalobce nelze považovat za osobu v hmotné nouzi, které mu v případě neposkytnutí finanční pomoci hrozí vážná újma na zdraví (§ 2 odst. 3 cit.zákona). Žalobce má dostatečné prostředky k zabezpečení svých nezbytných životních potřeb, popřípadě k úhradě nezbytných jednorázových výdajů.

Z výše uvedených důvodů soud konstatuje, že ze strany žalovaného i správního orgánu prvního stupně nedošlo k vadě neúplného zjištění skutkového stavu věci ani k chybnému posouzení právní otázky, a proto ve smyslu 78 odst. s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

pokračování

57 A 94/2011

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovanému náklady řízení nevznikly, sou proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení / 60 odst. L, 2 s.ř.s.

V Brně dne 30.listopadu 2011

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně